

INLICHTINGEN

SAMENVATTING

(I S A M)

6 / 76

Afdeling: Inlichtingen en
Veiligheid.

's-Gravenhage, 11 juni 1
Prins Clauslaan 8
Tfn 81 43 21

Nr. : AIV/0964/I-76.

Aan:
Zie verzendlijst

INLICHTINGENSAMENVATTING
(ISAM 6/76)

Deze ISAM is een nationaal inlichtingendocument.
Behoudens voorafgaande toestemming van het Hoofd
van de Afdeling Inlichtingen en Veiligheid van
de Luchtmachtstaf mag de inhoud niet

- a. ter inzage worden gegeven aan buitenlanders;
- b. ten overstaan van buitenlanders in discussie
worden gebracht;
- c. worden gekopieerd.

VERZENDLIJST (behorende bij Inlichtingsamenvatting nr. 6/76
d.d. 11 juni 1976.)

<u>Aan:</u>	<u>Ex.nr.:</u>
Chef Staf (Luchtmacht) van de Inspecteur Generaal der Krijgsmacht	1 1)
Voorzitter van het Comité Verenigde Chefs van Staven	2 1)
C- CTL	3
C- Vlb Soesterberg	4
C- Vlb Leeuwarden	5
C- GPLV/Vlb Deelen	6
C- Vlb Volkel	7
C- Vlb Eindhoven	8
C- Vlb Twenthe	9
C- Vlb Gilze Rijen	10
C- 12GGW	11
C- 3GGW	12
C- 5GGW	13
C- CRC/MILATCC	14
C- LVM Groep	15
C- 1LK t.a.v. C- ASOC	16+17
C- CLO	18 t.e.m. 20
C- LIMOS	21
C- LETS)	
C- KKSL)	22
C- KLS tevens Vlb Ypenburg	23
Directeur Luchtmacht Stafschool	24
Lumat	25
LuLaMarat	26 1)
LuLaMarat	27 1)
MaLumat	28 1)
Lumat	29 1)
LaLumat	30 1)
LaLumat	31 1)
LuLamat	32 1)
LaLuMarat	33 1)
LaLuMarat	34 1)
	35
<u>I.a.s.:</u>	
Voorzitter van het Comité Verenigde Inlichtingen- diensten Nederland	36
Hoofd MARID	37
Hoofd LAMID	38+39
Hoofd IDB t.a.v. Lu-Liaison Officier	40
OOP/KLu	41
DMLu	42
HPMV d.t.v. VCVCS	43

	<u>Ex. nr.</u>
NMR-Neth. SHAPE t.a.v. Maj [REDACTED]	44
NMR-Neth. AFCEM t.a.v. Maj [REDACTED]	45
NAK-2ATAF t.a.v. Lt-Kol [REDACTED]	46
Neth. Support Unit AAFCE t.a.v. Lt-Kol [REDACTED]	47
<u>d.t.v.:</u> NAK-2ATAF	
C- 1 LVG	48

Intern aan:

BDL - Plv.CLS - Sous-Chef Operatiën - Sous-Chef Plannen	49	
H- Afd.Ops Directie	} ter circulatie	50
H- Afd.Lu Bedr.Veiligheid		
H- Afd.Verbindingen		
H- Afd.Ops Behoeften		51
H- Afd.Plannen	} ter circulatie	52
H- Afd.Organisatie		
H- Afd.Fin.Beleid		
H- Afd.Autom.Aangelegenh.		
Archief Afd. Inlichtingen en Veiligheid		53
H- Sectie Contra Inlichtingen		54

-
- 1) ter info, daarna retour aan het Hoofd van de Afdeling Inlichtingen en Veiligheid van de Luchtmachtstaf.
 - 2) ex. 19 en 20 ter info, daarna retour aan het Hoofd van de Afdeling Inlichtingen en Veiligheid van de Luchtmachtstaf.

I N H O U D S O P G A V E

	<u>Blz.:</u>
✓ <u>HOOFDSTUK I - FEITEN EN ONTWIKKELINGEN</u>	I-1
<u>WARSCHAU PAKT</u>	I-1
<u>Warschau Pakt Algemeen</u>	I-1
<u>Aankondiging Sowjet oefening</u>	I-1
<u>WP-wapentechnisch overleg</u>	I-1
<u>Misleiding TACAN systeem door Sowjets</u>	I-2
<u>L/1 gw AA-7 APEX en AA-8 APHID</u>	I-2
<u>WP lsk en lvd middelen tegenover de Centraal Europese Sector</u>	I-3
<u>Vlieg- en oefenactiviteiten van de WP lsk in de</u> <u>"forward area" in de maand mei</u>	I-3
<u>Ontwikkelingen m.b.t. de vliegtuigslagorde in de</u> <u>"forward area"</u>	I-5
<u>SA-4B op de DDR 1 mei parade in Oost-Berlijn</u>	I-7
<u>SA-6 bij de Tsjechische strijdkrachten</u>	I-7 + bijl.
✓ <u>HOOFDSTUK II - "SIGNAL-INTELLIGENCE" ACTIVITEITEN VAN DE</u> <u>WP LUCHTSTRIJDKRACHTEN IN 1975</u>	II-1/II-7 + bijl.(9
✓ <u>HOOFDSTUK III - ONTWIKKELINGEN IN DE SOWJET CIVIELE LUCHTVAART</u>	III-1/III + bijl.(6
✓ <u>HOOFDSTUK IV - HALEJJAARLIJKSE TROEPENROTATIE</u>	IV-1/IV-2 + bijl.(2
✓ <u>HOOFDSTUK V - DE NIEUWE RUSSISCHE MINISTER VAN DEFENSIE</u>	V-1/V-3
✓ <u>HOOFDSTUK VI - DE OPZEGGING VAN HET SOWJET-EGYPTISCHE</u> <u>VRIENDSCHAPSVERDRAG</u>	VI-1/VI-2
✓ <u>HOOFDSTUK VII - DE INTERNATIONALE KOMMUNISTENVERBOND (IKB)</u>	VII-1/VII
✓ <u>HOOFDSTUK VIII - OVERZICHT BEHENDELDE VEILIGHEIDSMELDINGEN</u>	VIII-1/VIII

HOOFDSTUK V - DE NIEUWE RUSSISCHE MINISTER VAN DEFENSIE

Inleiding.

1. De onlangs overleden Russische Minister van Defensie Maarschalk Grechko is opgevolgd door Dmitry Ustinow. Ustinow is een burger. Daarom en temeer daar Maarschalk Yakubowsky en Generaal Kulikow als potentiële kandidaten werden beschouwd, is zijn benoeming voor Westerse Kremlinologen als een verrassing gekomen.

2. Dit hoofdstuk beoogt in kort bestek enige achtergrond te geven over de persoon van burger Ustinow, zijn keuze tot minister van Defensie en de mogelijke gevolgen van zijn benoeming voor de Russische defensieorganisatie.

Ustinow.

3. Ustinow is 67 jaar. De laatste 35 jaar is hij in meerdere hoge functies betrokken geweest bij het Russische militair-industrieel complex, laatstelijk (sinds 1965) als partijsecretaris met het toezicht op ruimtevaart- en defensieproductie. Sinds enige maanden is Ustinow lid van het Sowjet Politbureau, het hoogste politieke staatsorgaan. Bij zijn benoeming tot minister van defensie kreeg hij de status van legergeneraal. Ustinow heeft de reputatie een capabele organisator te zijn en open voor nieuwe ideeën.

Keuze van Ustinow.

4. De beweegredenen voor en de implicaties van de verkiezing voor de hoogste defensie-functie van burger Ustinow boven een professionele militaire figuur gaan mogelijk verder dan de persoonlijke kwaliteiten van de gekozene. In de eerste plaats is deze benoeming hoewel niet uniek in de Russische politiek, uitzonderlijk. Zo ook voortvarendheid waarmee deze tot stand kwam (acht uur na de begrafenis van Grechko). Hierin zien waarnemers een indicatie voor de toenemende machtspositie van Breznev, die overigens ook nog eens wordt bevestigd door het feit dat hij (Breznev) zichzelf onlangs tot Maarschalk van de Sowjet-Unie heeft benoemd.

5. Het Russi

5. Het Russische militaire apparaat is duidelijk ondergeschikt aan de Sowjet politiek. De beroepsmilitair Grechko was onmiskenbaar een minder fervente aanhanger van de hedendaagse détentepolitiek dan zijn chef Breznev. Détente "Russische stijl" blijft voorshands het wezen van het Sowjet buitenlandse beleid. Het is daarom, in de tweede plaats, mogelijk dat de keuze van Ustinow, Breznev's verwachting weerspiegelt dat een burger als defensiechef zich eerder zal kunnen identificeren met de geest van dit beleid.

Mogelijke gevolgen voor de Russische defensie-organisatie.

6. Defensie-opbouw. Niet verwacht wordt dat de benoeming van Ustinow zal resulteren in beduidende wijzigingen in de Russische defensie-opbouw. De industrie-gerichte belangstelling van Ustinow zou wellicht kunnen leiden tot enige intensivering van R&D-programma's en van de modernisering van militaire uitrusting.

7. Organisatiestructuur. Ustinow zal mogelijk enige wijzigingen willen doorvoeren in de toporganisatie van zijn ministerie. Zo ligt het in de lijn der verwachtingen dat Ustinow zich persoonlijk i.h.b. zal bezighouden met "defense resources management" en operationele aangelegenheden in grotere mate zal willen overlaten aan de Chef Generale Staf Kulikow. Deze laatste zal waarschijnlijk Grechko opvolgen als (enig) militair lid van het Politbureau.

8. De hoge gemiddelde leeftijd van de Russische militaire leiders (op dit ogenblik 62 jaar) en het lange tijdsverloop tussen functiewisselingen (ongeveer 8 jaar) is een gegeven dat binnen de Russische militaire organisatie vaak onderwerp van kritiek is. M.n. zou dit leiden tot een zekere mate van starheid als ook tot stagnatie in de bevorderingskansen van jongere officieren. Gezegd wordt wel dat oude Russische soldaten niet verbleken maar, zoals Grechko, achter het bureau sterven. Feit is dat het gehele Russische topbestuurssysteem is gebaseerd op bureaucratie waarbij hoge functionarissen niet nalat zichzelf in hun functie te bestendigen. Gezien de duidelijke ondergeschikking van de militaire organisatie aan de politieke leiding ligt het in de rede te veronderstellen dat de voorkeur van de doorgaans bejaarde politici uitgaat naar militaire leiders van overeenkomstige leeftijd, zelfs als dit ten koste zou gaan van de souplesse en

personeelstechnisch

personeelstechnische doorstroommogelijkheden naar de hogere nivea
Met de komst van Ustinow wordt niet verwacht dat in deze situatie
verandering zal komen.

HOOFDSTUK VI - DE OPZEGGING VAN HET SOWJET-
EGYPTISCHE VRIENDSCHAPSVERDRAG

1. Op 14 maart j.l. stelde president Sadat aan de Egyptisch volksvertegenwoordiging voor om het Sowjet-Egyptische Vriendschaps- en samenwerkingsverdrag (1971) op te zeggen, omdat de Russen dat verdrag toch niet meer naleefden en getoond hadden het te beschouwen als een vod papier. Nog de volgende dag werd het verdrag opgezegd. De Egyptische president sprak van een kat en muisspel dat met hem werd gespeeld. De SU weigerde nieuwe uitrusting en onderdelen voor de Egyptische strijdkrachten te leveren en verhinderde zelfs dat India op het vlak van verzorging van het onderhoud van de Egyptisch vliegtuigen (levering van onderdelen voor MIGs-21) Egypte bijstand verleende. Sadat beschuldigde de Russen ervan, dat zij een herziening van het aflossingsschema voor de Egyptische schulden aan de SU weigden in overweging te nemen. Al eerder, in het najaar van 1975, had de SU geweigerd in te gaan op de door Egypte gehuldigde principes, dat alle schulden m.b.t. militaire bijstand renteloos moesten zijn, Egypte gedurende tien jaar uitstel van betaling diende te krijgen en de aflossing zich over een periode van 30 jaar zou moeten uitstrekken.

2. Sadats stoutmoedige besluit om tot verbreking van het vriendschapsverdrag over te gaan lijkt o.m. bedoeld

- a. om te komen tot hechtere fundering van zijn "open deur"-politiek en als vergeldingsmaatregel voor de gedragslijn van de SU inzake wapenleveranties. Ook zonder Sadats voorstelling van zaken te aanvaarden dat door gebrek aan reserveonderdelen het Egyptisch militaire arsenaal op korte termijn wel naar de schroothoop kan verhuizen, moet men aannemen dat uit het gedrag van de SU nadelige consequenties voortvloeien voor Egypte's bekwaamheid een oorlogsoptie open te houden jegens Israël;
- b. voor de Amerikaanse publieke opinie te demonstreren dat Egypte geen cliëntstaat van de SU is, zelfs in staat is om de SU uit te dagen en het zo gemakkelijker te maken wapens uit de VS te bekomen;

c. Egypte's a

- c. Egypte's aanzien te verhogen bij Saudi-Arabië en zo nog betere vooruitzichten te creëren voor het verkrijgen van belangrijke financiële steun uit het Arabische fonds;
- d. om opschorting van Egypte's betalingen aan de SU te vergemakkelijken door erop te wijzen, dat de SU bepalingen van het verdrag met Egypte schond door te weigeren onderdelen voor door haar aan Egypte verkocht materieel te leveren;
- e. de SU voortaan nog elke kans te ontnemen om Egypte op basis van het vriendschapsverdrag eraan te herinneren, dat de Sowjet-Egyptische betrekkingen niet op politiek "konjunkturele overwegingen" zijn gebaseerd, maar op overwegingen van principiële (i.e. anti-imperialistische en socialistische) aard. Dit laatste facet heeft ongetwijfeld voor Moskou altijd als de kern van het vriendschapsverdrag gegolden. Volgens Moskou weerspiegelde het verdrag het streven om in Egypte "vooruitstrevende maatschappelijke en economische veranderingen met de steun en de bijstand van de SU te verdiepen". Om die reden, zo oordeelde men, vormde het vriendschapsverdrag ook altijd het mikpunt van aanvallen uit "imperialistische kringen", voor wie dit verdrag een hinderlijk obstakel was voor hun "agressieve Midden-Oosten politiek en de belangen van het neo-kolonialisme". Op het Congres van de CPSU in februari j.l. repte Breznjew in de passage over Egypte van Westerse pogingen om de sociale en politieke verworvenheden van de Egyptische Revolutie te ondermijnen, daarmede tevens reeds zinspelend op het gevaar van erosie van de Sowjetpositie in Egypte.

3. Sadats uitdagende besluit lijkt mede te zijn ingegeven door zijn persoonlijke animositeit jegens de Sowjets, die hij bij vele gelegenheden in het openbaar welhaast ronduit van verraad jegens Egypte beschuldigde. Wellicht ook meende hij dat de Sowjet antipathie tegen zijn bewind vandien aard was, dat op herstel van normale betrekkingen niet meer gerekend kon worden en dat hij er beter aan zou doen zijn aanzien nu in het Westen en China, door

demonstratieve en unilaterale opzegging van het vriendschapsverdrag, te verhogen. Eenvoudig kan die beslissing voor Sadat overigen niet geweest zijn. Hoewel hij zijn stap prompt bij de Egyptische militairen heeft gerechtvaardigd door hun de verzekering te geven dat in hun behoeften uit andere bronnen zou worden voorzien, stelde zijn besluit hem toch aan een niet onaanzienlijk risico bloot, nl. dat van oppositie van linkse krachten, maar ook van militaire kritici met zuiver militaire argumenten.

4. Tot dusver is het gevaar van een nog groter risico - op ruime schaal aan tegenacties van de SU het hoofd te moeten bieden, inbegrepen de eventuele terugtrekking van Russische economische en technologische bijstand in de civiele sector - uitgebleven. Ondanks Sadats toespelingen in het verleden waaruit kon blijken dat stopzetting van wapenleveranties door de SU en haar geringe bereidheid om betalingschema's te herzien het vriendschapsverdrag in gevaar konden brengen, lijkt de SU door het besluit van Sadat om de SU van haar voornaamste drukmiddel te beroven te zijn verrast. De Sowjet reactie op de opzegging ervan was - althans in de openbare sfeer - scherp polemisch, zij ging gepaard met een perscampagne tegen Sadat persoonlijk en waarbij zorgvuldig onderscheid werd gemaakt tussen Sadats bewind en het Egyptische volk. Op diplomatiek niveau bleef de reactie betrekkelijk mild. Op 15 maart volgde een verklaring van Tass, waarin de "daad van president Sadat van Egypte een nieuwe demonstratie van de onvriendelijke politiek jegens de SU" werd genoemd. Tevens werd daarin gesteld, dat Sadat een bestaande situatie waarin het verdrag toch al niet functioneerde slechts geformaliseerd, "juridisch bezegeld" had. Blijkens een latere standpuntbepaling van de Sowjet-regering, vervat in een Nota (31 maart) die Egypte weigerde in ontvangst te nemen, hield die uitspraak overigens niet in dat de SU Sadats besluit als een stap van slechts beperkte betekenis wenste op te vatten. Integendeel. Naarmate men van Egyptische zijde poogde de draagwijdte van Sadats besluit als minder ernstig voor te stellen, waarschijnlijk om de schade zo beperkt mogelijk te houden liet Moskou weten die opstelling ver van de realiteit te vinden. In de Sowjet nota wordt Sadats besluit een ongerechtvaardigde stap genoemd, een onvriendelijke daad jegens de SU na de koerswijziging

in de Egyptisc

in de Egyptische buitenlandse politiek van de laatste jaren (d.w.z. sedert de toenadering tot de VS en de weg van separate akkoorden met Israël, waarbij Egypte de SU niet geconsulteerd had, zulks in Sowjet-ogen tegen de letter en de geest van het vriendschapsverdrag). In de nota wordt gesteld, dat het optreden van de huidige Egyptische leiding in de progressieve Arabische en de "wereldopinie" beschouwd wordt als "gericht tegen de werkelijke belangen van het Egyptische volk en van de Arabische volken in hun strijd tegen Israëlische agressie". Daarmee lijkt de tekst te suggereren dat aantasting van de invloedssfeer van de SU in Egypte eigenlijk niet zozeer voor de SU alswel voor Egypte de kwalijkste gevolgen zal hebben.

5. Er kan overigens geen twijfel over bestaan, dat de verbreking van het vriendschapsverdrag door Egypte de SU bijzonder onwelkom is. Ondanks de toenemende verslechtering van de betrekkingen met Egypte toonde de SU sedert de uitwijzing van de Sowjet adviseurs uit Egypte in juli 1972 weinig bereidheid om aan Sadat concessies te doen, concessies die deze betrekkingen alsnog hadde kunnen doen verbeteren. Daarmee en met het "kat en muisspel" dat men begon gaf men evenwel blijk Sadats wrok jegens de SU te onderschatten en liet men zich door Egyptische verklaringen als zou het vriendschapsverdrag geen gevaar lopen (ondanks alle aanwijzingen dat het tegendeel het geval was) bedriegen. Onwelkom moet Sadats besluit ook zijn, omdat thans een precedent geschapen is, dat ook andere derde wereld landen (India, Irak, de Republiek Somalië), landen waarmee soortgelijke vriendschapsverdragen werden gesloten in de verleiding zouden kunnen komen t.z.t. het Egyptische voorbeeld te volgen. Te gevoeliger lijkt het Sowjet-prestige gedeukt, omdat Breznjew nog op het Congres van de CPSU in februari j.l. op het grote belang van de vriendschapsverdragen met Egypte en India had gewezen. Voorts is door de verbreking van het vriendschapsverdrag de speelruimte voor de Midden-Oosten politiek van de SU, althans in diplomatiek opzicht, weer meer beperkt en ontstaan nieuwe mogelijkheden voor het Westen (en China) om hun posities in het voorheen nog als "cliëntstaat" van de SU beschouwde Egypte te versterken. Anderzijds heeft de SU reeds in het verleden getracht de pressie op president Sadat van Egypte te verhogen en

uit dien hoofde

uit dien hoofde de Sowjet-Iraakse, Sowjet-Syrische, Sowjet-Algerijnse en vooral Sowjet-Libische betrekkingen flink op te waarderen. Zo blijft de SU zich, gevoelige tegenslagen ten spijt, als kampioen van de Arabische zaak, Sadat daarentegen als in feite weinig anders dan haar verrader presenteren. Onwelkom is de opzegging van het verdrag de Sowjets bepaald ook uit militair-strategisch oogpunt: aan de Sowjet-militaire rol in Egypte werd praktisch een einde gemaakt. Sadats stap leidde rechtstreeks tot het Egyptische besluit de SU ook van hun marinefaciliteiten te beroven: de laatste Sowjet-oorlogsschepen verlieten Alexandrië op 15 april jl.

6. Ondanks de aanzienlijke schade die haar belangen is berokkend, heeft de SU zich er tot dusver van onthouden om het voornaamste wapen waarover zij m.b.t. Egypte beschikt te hanteren, te weten toepassing van vergeldingsmaatregelen in de economische sfeer. Zelfs bleef sprake van een zekere good will om Egypte te eniger tijd tegemoet te komen op het punt van aflossing van schulden, op het gebied van industriële projecten in Egypte heeft de SU haar activiteit niet gestaakt. Op 28 april werd te Moskou een handelsprotokol getekend, tevens werden zienswijzen uitgewisseld met het oog op een nieuw te sluiten handelsovereenkomst met een looptijd van vijf jaar. Daaruit kan worden afgeleid, dat de SU erop rekent dat handhaving van normale economische en handelsbetrekkingen met Egypte de beste basis zal leggen voor een toekomstige verbetering van de politieke betrekkingen. Tevens heeft men laten doorschemeren, dat zulks een verbetering voor het Kremlin niet noodzakelijk afhankelijk zal zijn van het politieke heengaan van president Sadat.

7. De Sowjet-reaktie in haar totaliteit overziende, ziet het er naar uit dat niettegenstaande de ernstige tegenslagen en diepe tegenstellingen die zich nu hebben voorgedaan de crisis van tijdelijke aard zal zijn en dat de Sowjet-Egyptische betrekkingen zullen worden gehandhaafd, zonder dat een formele breuk plaatsvindt. De SU zal stellig niet nalaten ernaar te streven om althans ten dele haar vroegere politiek in Egypte terug te winnen, met of zonder machtswisseling in Egypte. Moskou lijkt bovendien zeer wel te beseffen, dat Egypte waarschijnlijk niet eens in staat zal zijn om uit Westelijke

of Chinese bronnen

of Chinese bronnen die militaire bijstand te verkrijgen welke het van de SU ontving. Van China weet men dat het eenvoudig niet in staat is om Egypte van het geavanceerde wapentuig dat het land behoeft te voorzien of die onderdelen kan verstrekken die de SU (vooral nog) weigert te leveren. Om die reden werd het bezoek van de Egyptische vice-president Mubarek aan China in april j.l., waar bij ook een protocol voor wapenleveranties getekend werd, bovenal als een politieke demonstratie tegen de achtergrond van de verbreking van het vriendschapsverdrag opgevat. Moeilijk is de graad van Egypte's economische afhankelijkheid van de SU te bepalen. Hoe dan ook, met het lokaas van hervatting van de Sowjet-wapenleveranties lijkt de SU, als zij het ogenblik daartoe gekomen acht in staat te zullen zijn de voornaamste obstakels die haar invloed thans beperken weer uit de weg te ruimen. Intussen zal men doorgaan met pogingen om de positie van president Sadat zowel in Egypte zelf als in de Arabische wereld te ondermijnen: daarop wijst ook de hoop dat de opzegging van het vriendschapsverdrag voor Sadat uiteindelijk een boemerangeffect zal hebben. Tot dusver bleek daar geen sprake van te zijn, zodat wellicht ook het inzicht rijpt dat er op korte termijn weinig valt uit te richten om de koers van de Egyptische politiek te veranderen.

8. Sedert de ondertekening van het jaarlijkse Egyptisch-Russische handelsakkoord in april hebben beide, Moskou en Cairo, in ieder geval pogingen in het werk gesteld om een volledige breuk in hun betrekkingen te voorkomen. Egypte besloot zelfs de minister van oorlog Gamasy naar Moskou te laten gaan om de begrafenis van Maarschalk Gretsjko bij te wonen. Het beëindigde voorts de tot nu felste perscampagne tegen Moskou en heeft het dreigement van president Sadat om Sowjet-Egyptische diplomatieke correspondentie te publiceren (om daarmee het Sowjet-optreden jegens Egypte aan de kaak te stellen) niet ten uitvoer gelegd. Op zijn beurt bereidde het Kremlin Gamasy een vriendelijke ontvangst, terwijl ook in de Russische polemiek tegen Cairo een flinke matiging intrad. Moskou lijkt in overwegende mate in te stemmen met het Egyptische standpunt, dat ongeacht de "vergissingen" die hebben geleid tot eenzijdige opzegging van het vriendschapsverdrag, de Sowjet-Egyptische betrekkingen "beschermd en behouden

dienen te

dienen te worden. Wat voorlopig wel niet zal veranderen is de Russische zienswijze op de gehele geschiedenis, zoals vervat in de woorden van de directeur-generaal van Tass, Zamiatin. Hij verklaarde dat Egypte door de politiek van toenadering met de VS te volgen in feite het akkoord tussen de SU en Egypte had geschonden.